

Београд, 3. фебруар 2025. године

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ		
ПРИЈЕМНИ 3.2.226		
Орг. јед.	Број	Датум
	1601	—

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
Филозофског факултета Универзитета у Београду

ПРЕДМЕТ: Писано излагање поводом тачке дневног реда (под „Разно“)
ОБРАЋАЊЕ И ЈАВНИ ПОЗИВ НА ОДГОВОРНОСТ

Прошле и претпрошле године студенти су покренули акцију која у својој суштини позива на одговорност. Повод су, трагично, биле људске жртве узроковане падом надстрешнице у Новом Саду, док је дубљи узрок њихова жеља за бољом, поштенијом и културнијом влашћу. То је тежња коју вероватно сви делимо. Али...

1. Студенти су изабрали блокирање факултета кроз „Пленум“, неформално и анонимно тело. Ми, наставници, у томе смо их подржали. Међутим, Управа је могла и морала да помогне студентима да донесу истински демократску одлуку. Имајући на располагању базу електронских адреса свих студената, Управа је поседовала инструмент за проверу њиховог већинског става. Формалном процедуром и демократским гласањем, студенти би јасније и гласније демонстрирали вредности за које се боре — поштовање закона и транспарентност.
2. Шта је постигнуто? Затварање образовне институције је **екстреман потез** који није довео до конкретних политичких резултата којима су се студенти и наставници надали, али је зато директно нарушио образовни процес. Власт је свакако пролазна и све што је на том плану постигнуто могло је и без обуставе рада било ког факултета у Србији, па и најстаријег факултета у Београду.
3. Ко је за то одговоран? Постоји ли одговорност уопште? Студенти свакако нису одговорни јер немају ни формалне ни неформалне надлежности. Одговорност има Управа факултета — нашег, и свих осталих. Тражимо одговорност власти, али сами не осећамо да је минимум одговорног понашања због обуставе наставе **оставка Управе факултета**. Зато тражимо да она то и учини — како бисмо показали да се разликујемо од оних против којих протестујемо. Да покажемо целом друштву, па и студентима, шта значи одговорно понашање.

За крај, ово је мој позив — не захтев, већ лични позив који за мене има рок до почетка новог семестра. Уколико се ништа не промени, ја ћу се повући, јер рад у окружењу у којем не постоји свест о одговорности за мене губи сваки смисао. Ако 'није филозофски ћутати', онда је још мање филозофски не стајати иза својих речи, не видети ширу слику и препуштати се еуфорији тренутка.

Александар Зорић

A25